

Mál nr. 24/2016**M
og
vátryggingafélagið V v/ líftryggingar.****Ágreiningur um rétt til bóta vegna barns er fæddist andvana.****Gögn.**

Málskot, móttakið 28.1.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 5.2.2016.

Athugasemdir M, dags 8.2.2016.

Málsatvik.

M hefur í gildi líftryggingu hjá V. Samkvæmt 1. gr. skilmála þeirra sem gilda um líftrygginguna er vátryggður sá sem nefndur er í vátryggingarskírteini eða endurnýjunarkvittun. Ennfremur eru meðvátryggð börn vátryggðs, auk stjúp- og fösturbarna hans sem eiga sama lögheimili og búa á sama stað og vátryggður. Í 6. gr. skilmálanna eru ákvæði er lúta að vátryggingarfjárhæðum. Þar kemur fram í gr. 6.3 að félagið greiði dánarbætur að tilteknu hámarki ef barn vátryggðs, lifandi fætt og yngra en 18 ára, andast á vátryggingartímanum.

Hinn 22. desember 2014 lést barn M í móðurkviði og var í kjölfarið andvana fætt. Kveður M að barnið hafi fengið kennitölu þótt hún sé ekki skráð í þjóðskrá. Barnið hafi búið á sama stað og M auk þess sem það hafi verið skráð í legstaðaskrá með sama heimilisfang og lögheimili M, en hér sé um að ræða opinbera skráningu heimilis sem öldungis megi jafna til skráningar lögheimilis. Telur M sig eiga rétt til bóta úr líftryggingunni eftir barn sitt, enda sé þess hvergi getið í vátryggingarskilmálum að ekki komi til greiðslu bóta þegar barn fæðist andvana. V beri eitt ábyrgð á ritun skilmálanna og hafi yfirburða stöðu gagnvart viðsejanda sínum. Því verði V að bera hallann ef vátryggingarsamningnum er áfátt um einhver atriði. V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til fyrrgreindra ákvæða í vátryggingarskilmálunum.

Álit.

Þótt þess sé ekki getið berum orðum í þeim vátryggingarskilmálum sem eru til skoðunar í máli þessu verður engu að síður að líta svo á að það sé grunneðli líftryggingar, eins og hér um ræðir, að tryggja bætur við andlát einstaklings sem fæðst hefur lifandi. Skilmálar líftryggingarinnar, sem hér um ræðir, taka mið af þessu grunneðli sem í líftryggingu felst, þ. á m. þau ákvæði skilmálanna sem fyrr er getið. Telja verður að það fái stoð í síðari málslíð 2. mgr. 61. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, en þar segir að vátryggingu megi taka vegna lífs eða heilsu vátryggingartakans eða annarra. Í c. lið 62. gr. sömu laga er hugtakið „vátryggður“ skilgreint svo að það sé sá maður hvers lífs eða heilsu vátryggingin tekur til. Af þessu verður heldur ekki annað ráðið en líftrygging taki til lífs þess sem fæðst hefur lifandi. Barn M sem ekki fæddist lifandi getur því ekki talist hafa vera vátryggt samkvæmt líftryggingarskilmálum V. Af þeim sökum á M ekki rétt til bóta úr líftryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr líftryggingu hjá V.

Reykjavík, 8. mars 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.